

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: Udrag fra VAR GRUNDTVIG IKKE PRÆST

Citation: Aakjær, Jeppe: "Bondens Søn ; Vadmelsfolk ; Vredens Børn. - 1919", i Aakjær, Jeppe: *Bondens Søn ; Vadmelsfolk ; Vredens Børn. - 1919*, Gyldendal, 1918-19, s. 420.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer06val-shoot-idm140079184146592/facsimile.pdf> (tilgået 07. maj 2021)

Anvendt udgave: Bondens Søn ; Vadmelsfolk ; Vredens Børn. - 1919

Majt jo lissom ved aa said, og det gjør jo æ Mand fortrydele; det forstaar en saa wal."

"Ja," svared Søren Boei, den fjerde i Selskabet, en lille spidsnæset Mand med et langsommeligt, drøvende Organ, „dersom a maa sej mi Mjening, saa tykkes a endlemaal, te Storgaard er bløwen søen lowie stramtandef. Tho — hm! — en stywsinde Kannis haar han jo waat fræ Baaensbin aa, og Wortherr haar han nu aalie hat no Brug for; og — hm! — a ved wal, en skal ingen dømm, men — Hovmud staar for Fald, og den der — hm! tror at staa, ser vel til, at han ikke falder. Te vi fæk — for a vil sej — en Graan mir Gudsfrugtighied paa æ Egn — æhæ — det war nok ett det galest endda!"

"Aa, du er mæ en javn Pludderkok, der render og finstrer til Bønnemød hwerandtlid! Stej for aa pass di Bestilling," raabte Kræn Hermansen vredt. „Hvad mon du miner med Gudsfrugtighied?"

Nær vi Bønder holder wos te wor Bedrøwt og wor Børneærdom, og vi betaaler enhver, hwad vi er ham skyide, skuld der saa vær nue, der viid wos nøj!"

"Ja," sa Jens Muesgaard, „tho det er da ogsaa godt, aa ved en bitte Krum."

"Ja, aaeja!" svared Kræn Hermansen. „Men det jenest den her Sjællænder fortæl'er om, det er jo da æ Præjst og ander stur Hanser; og hwad kommer snaar ander dje Præst wos ved; tho a er ett kloger, end a tykkes, en kan ha nok i si egen."

„Da war Pæ Lassen Skræppenborg, han sidst laa ud om, jo da ett Præjst," indvendte Jens Muesgaard. „Han war jo en stimpels Buend som enaan."

„Tho a ved snaar ett, hwad en ska sej," svared den uforbederlige Kræn Hermansen. „For war han ett Præjst, saa viid han vis gjan ha wot æ."

„Men ham han snakked om æ Gaang far . . . Hwad war æ nu, han ga ham te Navn?" begyndte gamle Visti Tammesen . . . „Tho det er da underle, a ett ka komm paa det! . . . Ham med æ Hammer!"

„War æ æ swot Smed?" ærted Kræn Hermansen.

„Aa, skid med di Sludder!" vrissed Visti og fægted fortvivlet med Stumppiben.

„Thor?" indskød Jens Muesgaard.